

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2013 de către inculpatul

Onișenco Vladimir Anatoli, născut la 12 iunie 1979, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Hajdeu 4 ap. 3;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 11.03.2013 – 18.04.2013 (prima instanță)*
- 2. 29.05.2013 – 10.07.2013 (instanța de apel)*
- 3. 08.10.2013 – 11.12.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 18 aprilie 2013, **Onișenco Vladimir Anatoli** a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că, Onișenco Vladimir, la data de 21 februarie 2013, pe la orele 16:00, aflîndu-se pe adresa mun. Bălți, str. Hajdeu 4 ap. 3, unde locuiește împreună cu fratele său, Onișenco Veaceslav, pe parcursul unui conflict, aplicînd violența fizică, avînd în mîna dreaptă un cuțit de bucătărie, pe neașteptate, i-a aplicat ultimului o lovitură în regiunea stîngă a cutiei toracice, cauzîndu-i vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată în temeiul art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că, prima instanță, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, a considerat că pentru corectarea inculpatului nu este absolut necesară privarea de libertate și a considerat că ultimului i se poate acorda șansa corectării fără izolarea de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de 4 ani, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, a indicat că, la aplicarea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a luat în considerație că acestuia i se incriminează comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, pentru care Codul penal prevede o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 15 ani, neținând cont de art. 90 alin. (4) Cod penal, care prevede că persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Împotriva sentinței a declarat apel suplimentar procurorul, care a indicat că conform rechezitoriului, inculpatului i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și prin sentință a fost condamnat în baza acestui articol. În apelul de bază însă, procurorul a solicitat calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, astfel, fiind admisă o eroare mecanică.

Astfel, procurorul a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată în temeiul art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2013, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Onișenco Vladimir a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip închis.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă, iar potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică. Astfel, prima instanță a comis o eroare de drept referitor la stabilirea pedepsei inculpatului.

5. În recursul ordinar declarat de inculpat, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu stabilirea unei pedepse mai blânde în privința sa.

Recurentul invocă faptul că dosarul penal a fost intentat în lipsa unei plângeri din partea fratele său, Onișenco Veaceslav, depozițiile căruia nu au fost luate în considerație, mai mult, partea vătămată nu are față de el careva pretenții de ordin material sau moral.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, din care se întrevede încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de inculpat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanțele de judecată, ce ar motiva casarea hotărîrilor.

Autorul recursului ordinar nu a descris fapta constatată de instanțele de fond și nu a invocat dezacordul său cu temeiurile invocate de acestea în hotărîrile adoptate.

Din textul recursului declarat de inculpat se semnalizează că acesta invocă temeiul prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform căruia o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cauza penală a fost judecată în procedura simplificată potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, la solicitarea lui Onișenco Vladimir, care a recunoscut faptele așa cum au fost menționate în rechezitoriu și care a declarat că cunoaște și acceptă probele administrate în faza de urmărire penală.

Prima instanță, analizînd probele acumulate, just a concluzionat că vina lui Onișenco Vladimir a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal – comiterea violenței în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, și anume de către frate asupra fratelui său, acțiune care a provocat suferință psihică și fizică, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale.

La fel, prima instanță corect a aplicat pedeapsa, ținînd cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede că în cazul aplicării pedepsei cu închisoare, inculpatul beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

Totodată, prima instanță a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, însă instanța de apel just a casat sentința în această parte, pronunțînd o nouă hotărîre și motivînd că infracțiunea comisă de Onișenco Vladimir conform art. 16 Cod penal, este deosebit de gravă, iar conform art. 90 alin.(4) Cod penal, condamnarea cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru comiterea acestei categorii de infracțiuni, nu se aplică.

Argumentele recurentului precum că instanțele de fond nu au ținut cont de declarațiile părții vătămate referitor la faptul că ultimul nu are careva pretenții față de el și i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, sunt neîntemeiate, întrucât, instanța de apel, la stabilirea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 75-77 Cod penal, adică de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de personalitatea inculpatului, de aceea pedeapsa reală cu închisoare este una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil, fiindcă argumentele invocate sunt vădit neîntemeiate.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Onișcenco Vladimir Anatoli** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 decembrie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti